

5. 6
FR. FERDINANDO MATTEI

MELITENSI

ms
AD ARCHIEPISCOPALEM RHODI

EPISCOPALEM MELITAE SEDEM

NUPER EVECTO

EPIGRAMMATA ALIQVOT CVM ELEGIA

SACERDOS BARTHOLOMAEVS ATTARD

IN EPISCOPALI EPHEBEO

HVMANIORVM LITTERARVM PROFESSOR

IN OBSEQVENTISSIMI ANIMI

MONVMENTVM

D. D. D.

FR. FERDINANDO MATTEI

3

ARCHIEPISCOPO RHODI,
EPISCOPO MELITAE,

ut paucis hos versus
in ipsius laudem confectos
benigne excipiat

EPIGRAMMA

I.

Quod parvus vena deduxi paupere carmen,
Perfundit nullo quodque Thalia sale;
Tu, PRAESUL, blando, supplex precor, excipe vultu;
Materies laudi non licet apta tuae.
Nempe tuum potius nostra ornat carmina nomen;
Nomen quam celebrant carmina nostra tuum.

AD MELITAM

II.

Quam faustus tibi Terra, dies, Melitaea, recurrit,
Quo decorat GERMEN mitra corusca tuum!
Vix similis per tot tibi saecula illuxerat alter:
Vix alter tanto dignus honore fuit.

AD EAMDEM

III.

Quam merito gaudes, fortunatissima tellus,
PASTOREM indigenam cernere posse tuum!

Non minus at gaude (referam ne cetera longus)
 PONTIFICEM, Melite, melleum adesse tibi.

AD MELITENSES

IV.

O quoscumque fovet, Melitæ, sua pignora, tellus,
 Natalis quibus est gloria cara soli;

Sistite jam rapti gemitus ex funere Patris:

Luctusque in grandem vertite lætitiã.

PRAESUL nempe mitra nobis novus ecce coruscat:

Nostræ jam SPONSUS Matris, & ipse GENUS.

Hic est FERNANDUS. Vivat, jam dicite, vivat

FERNANDUS FRATER, noster & ipse PATER.

ALIUD

V.

Cingere victrici, Melitæa Colonia, lauro:

Et choreas nexis plaude canora choris.

Fulget Hydaspeo tibi lux signanda lapillo:

Ista tibi niveas inter habenda dies.

Si qua cupido tui tua pectora tangit honoris;

Ista dies patriæ lucet honora tuæ.

Quippe tuis tandem en surgit de fratribus ALTER:

Cui Pastoritia tempora cincta mitra.

Ipse suæ (gaude jam) postmodo gloria GENTIS:

Ipse tui (gaude) culmen honoris erit.

MELITES INCOLAE FAUSTUM NOVI ANTISTITIS

IN URBEM INGRESSUM AUSPICANTES

VI.

O votis, PRAESUL, meta optatissima nostris!

O alter nostri splendor honorque soli!

ELEGIA

Plaudite PASTORI, Melitæ grex, plaudite vestro :

Dicite io: lætos tollite in æthra sonos.

Solvantur vestræ blanda in medulamina linguæ :

FERNANDI laudes dulciter ora canant.

Orphei præclarum mox sumat dextera plectrum :

Jugiter & docta concrepet arte lyra.

Suavius haud illa quæque altera mulceat aures :

Atque suo dulci cuncta canore trahat.

Non crotalum, non tibia, non huic tympana desiat :

Quodque valet blando cor recreare sono :

Dum variis autem reboat concentibus æther;

Talia jucundis fundite verba modis.

Salve nostrorum splendor, FERNANDE, Penatum :

Salve laus GENTIS, gloria honorque tuæ.

Per te lugubres Melitæa Ecclesia vestes

Ponit: & a lacrymis temperat uda suis.

Per te formosæ redit illi gloria Sponsæ :

Atque in ea rutilum fulget, tit ante, jubar.

Tu jam ovium, non Pastor erat queis, cura suarum :

Pascua temporibus tu dabis ultro suis.

Non metus, aut malesuada fames, aut turpis egestas :

Non, TE PRAESULE, eas opprimet atra sitis.

Non dirus, te illas, lupus, usque tuente, vorabit :

Lædet & insidiis bellua nulla suis.

Nec fera, te curante, lues populabitur illas :

Prompta, si qua tamen serpserit, arte fugas.

Herois nimirum animo vestigia versas

Jam, FERNANDE, tuo: jam illa premenda putas.

Jure quidem speculum tibi proposuisti tantum :

Quæ fugienda ipsum, quæque sequenda notat.

Jam non extinctus nobis Labinius ergo :

Ast in te, PRÆSUL, vivere pergit ovans.

Æquales reliquis estis dum in partibus ambo ;
 Unus inæquales vos facit esse polus.
 Nimirum peregrini illum fovere Penates :
 Nostra at te tellus fovit amica sinu.
 Quare, quo tuum eget, latet haud te, PASTOR, ovile :
 Quæque nocere queunt, nulla pericla latent.
 Alta tuæ dein accedit Prudentia mentis :
 Quam pectus nutrit jam, Pietasque, tuum.
 In te propterea pauper, vidua, orphanus, & jam
 Cuncti in te, PRÆSUL, spem posuere suam.
 Subsidium tu inopis, viduæ columenque relictæ :
 Omnibus auxilium porrigis ultro tuum.
 Vive ergo : & Superi longævum dent tibi tempus :
 Fila secet vitæ nec cita Parca tuæ.
 Vitalesque licet tandem tu liqueris auras :
 Atque erit exuviis terra petenda tuis ;
 Hoc vota haudquaquam, PRÆSUL, nostra irrita reddit :
 Nec minuet vitæ tempora longa tuæ.
 Scilicet in melius cupimus post fata resurgas :
 Vivasque Empyreo tempus in omne polo.
 Scindat sic Atropos licet hujus stamina vitæ ;
 Fila tamen ducet non resecanda soror.
 O utinam ergo alti fulgebis splendor Olympi :
 Nosque erimus capiti nexa corona tuo !

FINIS.